

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

Kommissionens forordning (EF) nr. 2106/1999 af 4. oktober 1999 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 1

- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 2107/1999 af 4. oktober 1999 om tilføjelse i bilaget til forordning (EF) nr. 2400/96 om optagelse af visse betegnelser i det register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler 3**

Kommissionens forordning (EF) nr. 2108/1999 af 4. oktober 1999 om ændring af importtold for korn 5

Kommissionens forordning (EF) nr. 2109/1999 af 4. oktober 1999 om fastsættelse for september 1999 af den specifikke vekselkurs for refusionsbeløbet for lageromkostninger i sukkersektoren 8

Kommissionens forordning (EF) nr. 2110/1999 af 4. oktober 1999 om fastsættelse af Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben 10

- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 2111/1999 af 4. oktober 1999 om forbud mod salg og levering af olie og visse olieprodukter til visse dele af Forbundsrepublikken Jugoslavien (FRJ) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 900/1999 12**

Rådet

1999/653/EF:

- ★ Afgørelse nr. 2/1999 truffet af associeringsrådet EU-Den Tjekkiske Republik af 30. juli 1999 om vilkårene og betingelserne for Den Tjekkiske Republiks deltagelse i Fællesskabets programmer inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (1998-2002), og i programmerne inden for forskning og uddannelse (1998-2002) 19

Fælles erklæring fra Den Tjekkiske Republik og Fællesskabet 27

1999/654/EF:

- ★ Afgørelse nr. 2/1999 truffet af associeringsrådet mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Den Tunesiske Republik på den anden side af 3. september 1999 om nedsættelse af en arbejdsgruppe om sociale anliggender 28

Den Europæiske Centralbank

1999/655/EF:

- ★ Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 26. august 1999 om ændring af Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 7. juli 1998 (ECB/1998/6) om pålydende værdi, specifikationer, gengivelse, ombytning og inddragelse af eurosedler (ECB/1999/2) 29

1999/656/EF:

- ★ Den Europæiske Centralbanks retningslinje af 26. august 1998 om visse bestemmelser vedrørende eurosedler, som ændret den 26. august 1999 (ECB/1999/3) ... 32

Berigtigelser

- ★ Berigtigelse til Rådets direktiv 89/647/EØF af 18. december 1989 om solvensnøgletal for kreditinstitutter (EFT L 386 af 30.12.1989) 34
- ★ Berigtigelse til Rådets direktiv 92/121/EØF af 21. december 1992 om overvågning af og kontrol med kreditinstitutters store engagementer (EFT L 29 af 5.2.1993) 34

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2106/1999
af 4. oktober 1999
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

- (2) ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. oktober 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. oktober 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 4. oktober 1999 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	52,5
	999	52,5
0707 00 05	628	125,1
	999	125,1
0709 90 70	052	63,0
	999	63,0
0805 30 10	052	60,8
	388	71,8
	512	61,0
	524	61,5
	528	66,1
	999	64,2
0806 10 10	052	103,2
	064	55,0
	400	230,2
	999	129,5
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	064	37,9
	388	52,6
	400	56,6
	800	185,5
	804	59,0
	999	78,3
0808 20 50	052	86,2
	064	61,3
	388	181,1
	999	109,5

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2645/98 (EFT L 335 af 10.12.1998, s. 22). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2107/1999

af 4. oktober 1999

om tilføjelse i bilaget til forordning (EF) nr. 2400/96 om optagelse af visse betegnelser i det register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1068/97 ⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 3 og 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Irland, Spanien og Italien har med henvisning til artikel 5 i forordning (EØF) nr. 2081/92 til Kommissionen indgivet ansøgning om registrering af visse betegnelser som oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser;
- (2) det er, jf. artikel 6, stk. 1, i nævnte forordning, blevet konstateret, at ansøgningerne er i overensstemmelse med forordningen, og at de indeholder alle de oplysninger, der er nævnt i artikel 4 heri;
- (3) hvad angår betegnelsen »Imokilly Regato« har Kommissionen, jf. artikel 7 i nævnte forordning, modtaget flere indsigelser efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽³⁾ af betegnelsen, som er anført i bilaget til nærværende forordning; årsagen til disse indsigelser er blevet afklaret, og de berørte medlemsstater har erklæret sig tilfredse; med hensyn til de andre betegnelser er der ikke modtaget nogen indsi-

gelser, jf. den samme artikel, efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽⁴⁾;

- (4) betegnelserne er derfor berettigede til optagelse i registreret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser og derfor også til fællesskabsbeskyttelse som beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser;
- (5) bilaget til nærværende forordning supplerer bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 2400/96 ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1645/1999 ⁽⁶⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De betegnelser, der er anført i bilaget til nærværende forordning, tilføjes i bilaget til forordning (EF) nr. 2400/96, og betegnelserne optages i registreret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser som beskyttede oprindelsesbetegnelser (BOB) og beskyttede geografiske betegnelser (BGB), jf. artikel 6, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2081/92.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. oktober 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 208 af 24.7.1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 156 af 13.6.1997, s. 10.

⁽³⁾ EFT C 343 af 11.11.1998, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT C 343 af 11.11.1998, s. 3, EFT C 405 af 24.12.1998, s. 7, EFT C 4 af 7.1.1999, s. 5.

⁽⁵⁾ EFT L 327 af 18.12.1996, s. 11.

⁽⁶⁾ EFT L 195 af 28.7.1999, s. 7.

BILAG

PRODUKTER I TRAKTATENS BILAG I BEREGNET TIL KONSUM

Kød

SPANIEN

Lechazo de Castilla y León (BGB)

Ost

IRLAND

Imokilly Regato (BOB)

Fedtstof*Olivenolie*

SPANIEN

Priego de Córdoba (BOB)

Sierra Mágina (BOB)

ITALIEN

Lamezia (BOB)

Fisk, bløddyr, friske krebsdyr og produkter på basis af ...

IRLAND

Clare Island Salmon (BGB)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2108/1999**af 4. oktober 1999****om ændring af importtold for korn**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1253/1999 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 af 28. juni 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2519/98 ⁽⁴⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Importtolden for korn blev fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1961/1999 ⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2043/1999 ⁽⁶⁾;

- (2) i artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1249/96 er det fastsat, at hvis det beregnede gennemsnit af importtolden i dens anvendelsesperiode afviger med mindst 5 EUR/t fra den fastsatte told, foretages der en tilsvarende justering; nævnte afvigelse har fundet sted; det er derfor nødvendigt at justere importtolden i forordning (EF) nr. 1872/1999 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I og II til forordning (EF) nr. 1961/1999 affattes som angivet i bilag I og II til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. oktober 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. oktober 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EFT L 161 af 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EFT L 315 af 25.11.1998, s. 7.

⁽⁵⁾ EFT L 244 af 16.9.1999, s. 4.

⁽⁶⁾ EFT L 253 af 28.9.1999, s. 7.

BILAG I

Importtold for produkterne som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92

KN-kode	Varebeskrivelse	Told ved indførsel pr. landevej, flod eller hav fra havne ved Middelhavet, Sortehavet eller Østersøen (EUR/ton)	Told ved indførsel ad luftvejene, pr. hav fra andre havne ⁽²⁾ (EUR/ton)
1001 10 00	Hård hvede af god kvalitet	32,38	22,38
	af middelhø kvalitet ⁽¹⁾	42,38	32,38
1001 90 91	Blød hvede, til udsæd	41,47	31,47
1001 90 99	Blød hvede af god kvalitet, undtagen blød hvede til udsæd ⁽³⁾	41,47	31,47
	af middelhø kvalitet	73,69	63,69
	af ringe kvalitet	81,13	71,13
1002 00 00	Rug	79,55	69,55
1003 00 10	Byg, til udsæd	79,55	69,55
1003 00 90	Byg, til andet end udsæd ⁽³⁾	79,55	69,55
1005 10 90	Majs til udsæd, undtagen hybridmajs	96,75	86,75
1005 90 00	Majs, undtagen til udsæd ⁽³⁾	96,75	86,75
1007 00 90	Sorghum i hele kerner, undtagen hybridsorghum til udsæd	79,55	69,55

⁽¹⁾ For hård hvede, der ikke opfylder minimumskvaliteten for hård hvede af middelhø kvalitet som omhandlet i bilag I til forordning (EF) nr. 1249/96, gælder den told, der er fastsat for blød hvede af ringe kvalitet.

⁽²⁾ For varer, der ankommer til Fællesskabet via Atlanterhavet eller Suezkanalen (artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1249/96), kan importøren opnå en nedsættelse af tolden på:

— 3 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig ved Middelhavet, eller

— 2 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig i Irland, Det Forenede Kongerige, Danmark, Sverige, Finland eller på Den Iberiske Halvøes Atlanterhavskyst.

⁽³⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 14 eller 8 EUR/ton, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

BILAG II

Elementer til beregning af tolden

(perioden 30. september 1999 til 1. oktober 1999)

1. Gennemsnit for perioden på to uger forud for fastsættelsesdagen:

Børsnoteringer	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner, 12 % vandindhold)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	middelgod kvalitet (*)	US barley 2
Notering (EUR/t)	117,94	99,96	97,27	79,57	136,46 (**)	126,46 (**)	89,29 (**)
Præmie for Golfen (EUR/t)	—	6,83	2,22	4,30	—	—	—
Præmie for The Great Lakes (EUR/t)	9,43	—	—	—	—	—	—

(*) Negativ præmie («discount») på 10 EUR pr. ton (artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1249/96).

(**) Fob Duluth.

2. Fragt/omkostninger: Mexikanske Golf-Rotterdam: 14,26 EUR/t; Great Lakes-Rotterdam: 25,90 EUR/t.

3. Subsidier i henhold til artikel 4, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2109/1999**af 4. oktober 1999****om fastsættelse for september 1999 af den specifikke vekselkurs for refusionsbeløbet for lageromkostninger i sukkersektoren**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2799/98 af 15. december 1998 om den agromonetære ordning for euroen ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1713/93 af 30. juni 1993 om særlige bestemmelser for anvendelse af landbrugsomregningskurserne i sukkersektoren ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1642/1999 ⁽⁴⁾, særlig artikel 1, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1713/93 er det fastsat, at refusionsbeløbet for lageromkostninger, jf. artikel 8 i forordning (EF) nr. 2038/1999, omregnes til national valuta ved hjælp af en specifik landbrugsomregningskurs, der er lig med det pro rata-beregnete gennemsnit af de landbrugsomregningskurser, som gælder i oplagringsmåneden; den specifikke landbrugsomregningskurs skal fastsættes hver måned for den foregående måned; for de refusionsbeløb, der skal anvendes

fra den 1. januar 1999, bør fastsættelsen af omregningskurser som følge af indførelsen af den agromonetære ordning for euroen fra samme dato dog begrænses til de specifikke vekselkurser mellem euro og de nationale valutaer for de medlemsstater, som ikke har vedtaget den fælles valuta;

- (2) anvendelsen af disse bestemmelser fører for september 1999 til fastsættelse af den specifikke vekselkurs for refusionsbeløbet for lageromkostninger i nationale valutaer som angivet i bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den specifikke vekselkurs, der anvendes til at omregne refusionsbeløbet for lageromkostninger, jf. artikel 8 i forordning (EF) nr. 2038/1999, til nationale valutaer, fastsættes for september 1999 som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. oktober 1999.

Den anvendes fra den 1. september 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. oktober 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 252 af 25.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 349 af 24.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 159 af 1.7.1993, s. 94.

⁽⁴⁾ EFT L 195 af 28.7.1999, s. 3.

BILAG

til Kommissionens forordning af 4. oktober 1999 om fastsættelse for september 1999 af den specifikke
vekselkurs for refusionsbeløbet for lageromkostninger i sukkersektoren

Specifikke vekselkurser		
1 EUR =	7,43394	danske kroner
	326,867	græske drakmer
	8,63480	svenske kroner
	0,647337	pund sterling

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2110/1999**af 4. oktober 1999****om fastsættelse af Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4088/87 af 21. december 1987 om betingelserne for anvendelse af præferencetold ved indførsel af visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1300/97 ⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 2, litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

Efter artikel 2, stk. 2, og artikel 3 i forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsættes Fællesskabets produktions- og importpriser hver anden uge for enkelt- (standard) og mangeblomstrede (spray) nelliker og stor- og småblomstrede roser, og de anvendes i perioder på to uger; efter artikel 1b i Kommissionens forordning (EØF) nr. 700/88 af 17. marts 1988 om visse gennemførelsesbestemmelser for ordningen for indførsel til Fællesskabet af visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vest-

bredden og i Gazastriben ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2062/97 ⁽⁴⁾, fastsættes disse priser for perioder af to uger på grundlag af vejede oplysninger, som medlemsstaterne meddeler; det er vigtigt, at disse straks fastsættes, så at den told, der skal anvendes, kan beregnes; denne forordning bør derfor straks træde i kraft —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fællesskabets produktions- og importpriser for enkelt- (standard) og mangeblomstrede (spray) nelliker og stor- og småblomstrede roser, jf. artikel 1b i forordning (EØF) nr. 700/88, fastsættes for en periode på to uger som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. oktober 1999.

Den anvendes fra den 6. til den 19. oktober 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. oktober 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 382 af 31.12.1987, s. 22.
⁽²⁾ EFT L 177 af 5.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 72 af 18.3.1988, s. 16.
⁽⁴⁾ EFT L 289 af 22.10.1997, s. 1.

BILAG

(EUR pr. 100 stk.)

Periode: 6. til 19. oktober 1999

Fællesskabets produktionspris	Enkeltblomstrede nelliker (standard)	Mangeblomstrede nelliker (spray)	Storblomstrede roser	Småblomstrede roser
	12,31	12,31	27,16	13,48
Fællesskabets importpris	Enkeltblomstrede nelliker (standard)	Mangeblomstrede nelliker (spray)	Storblomstrede roser	Småblomstrede roser
Israel	—	—	8,99	9,04
Marokko	—	—	—	—
Cypern	—	—	—	—
Jordan	—	—	—	—
Vestbredden og Gazastriben	—	—	—	—

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2111/1999**af 4. oktober 1999****om forbud mod salg og levering af olie og visse olieprodukter til visse dele af Forbundsrepublikken Jugoslavien (FRJ) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 900/1999**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 301,

under henvisning til Rådets fælles holdning 1999/604/FUSP af 3. september 1999 om ændring af fælles holdning 1999/273/FUSP vedrørende forbud mod levering og salg af olie og olieprodukter til Forbundsrepublikken Jugoslavien (FRJ) og fælles holdning 1999/318/FUSP vedrørende supplerende restriktive foranstaltninger mod Forbundsrepublikken Jugoslavien ⁽¹⁾,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Regeringen for Forbundsrepublikken Jugoslavien, i det følgende benævnt »FRJ«, er fortsat med at overtræde De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolutioner og med at føre en ekstrem og kriminelt uansvarlig politik med undertrykkelse af landets egne borgere, hvilket udgør alvorlige krænkelse af menneskerettighederne og den humanitære folkeret; fælles holdning 1999/273/FUSP ⁽²⁾ indeholder bestemmelser om forbud mod levering og salg af olie og olieprodukter til FRJ; imidlertid fremgår det af fælles holdning 1999/604/FUSP, at dette forbud ikke gælder for levering og salg af sådanne produkter til Republikken Montenegro og provinsen Kosovo;
- (2) forbuddet mod salg, levering og eksport af olie og olieprodukter til FRJ omfattes af anvendelsesområdet for traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab;
- (3) det er derfor, især for at undgå konkurrenceforvridning, nødvendigt med fællesskabsbestemmelser til gennemførelse af dette forbud for så vidt angår Fællesskabets område; dette område anses med henblik på denne forordning for at omfatte alle områder under medlemsstaterne, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse, på de betingelser, der er fastlagt i denne traktat;
- (4) Rådet har den 29. april 1999 med henblik herpå vedtaget forordning (EF) nr. 900/1999 om forbud mod salg og levering af olie og visse olieprodukter til Forbundsrepublikken Jugoslavien ⁽³⁾;
- (5) udviklingen med hensyn til FRJ giver mulighed for delvis ophævelse af den olieembargo, der indførtes ved forordning (EF) nr. 900/1999;

(6) en sådan delvis ophævelse bør ikke være til hinder for, at forordning (EF) nr. 900/1999 stadig anvendes med hensyn til FRJ;

(7) af gennemsigtigheds- og forenklingshensyn bør bestemmelserne i forordning (EF) nr. 900/1999 indarbejdes i nærværende forordning, og nævnte forordning bør derfor ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Der indføres forbud mod forsætligt og tilsigtet at foretage følgende:

- a) direkte eller indirekte salg, levering og eksport af olie og olieprodukter, der er opført i bilag I til denne forordning, uanset om de har oprindelse i Fællesskabet, til alle fysiske personer og organer i FRJ og til alle fysiske personer og organer, der har til formål at udføre forretninger på eller fra FRJ's område
- b) forsendelse af de i litra a) omhandlede produkter til FRJ's område
- c) deltagelse i alle aktiviteter, som har til formål eller virkning at fremme de i litra a) og b) omhandlede transaktioner og aktiviteter.

Artikel 2

1. Uanset artikel 1 kan de kompetente myndigheder tillade følgende:

- a) salg, levering, eksport og forsendelse af de produkter, der er opført i bilag I, til brug for medlemsstaternes diplomatiske og konsulære missioner i FRJ og til brug i forbindelse med en international militær fredsbevarende tilstedeværelse
- b) i enkelte tilfælde og efter konsultationsproceduren i stk. 2, salg, levering og eksport af de produkter, der er opført i bilag I, hvis der over for de kompetente myndigheder fremlægges klart bevis for, at salget, leveringen eller eksporten tjener rent humanitære formål.

2. De kompetente myndigheder i en medlemsstat, der agter at give tilladelse til salg, levering eller eksport i henhold til stk. 1, litra b), skal underrette de øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder og Kommissionen om, hvorfor de agter at give denne tilladelse.

⁽¹⁾ EFT L 236 af 7.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 108 af 27.4.1999, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 114 af 1.5.1999, s. 7.

Hvis en medlemsstat eller Kommissionen inden for en arbejdsdag efter modtagelsen af underretningen har meddelt de andre medlemsstater eller Kommissionen klare beviser for, at salget, leveringen eller eksporten ikke vil tjene de anførte humanitære formål, indkalder Kommissionen inden for en arbejdsdag efter denne meddelelse til et møde med medlemsstaterne for at føre konsultationer om de pågældende beviser.

Den medlemsstat, der agter at give tilladelse til salg, levering eller eksport, træffer først afgørelse om tilladelsen, når den har konstateret, at der ikke er rejst indvendinger, eller når der er ført konsultationer om de klare beviser på det møde, som Kommissionen har indkaldt til. Hvis der gives tilladelse, skal den pågældende medlemsstat underrette de andre medlemsstater og Kommissionen om, hvorfor denne afgørelse er truffet.

Artikel 3

1. Uanset artikel 1 kan de kompetente myndigheder give tilladelse til salg, levering eller eksport, direkte eller indirekte, af olie og olieprodukter, der er opført i bilag I, til alle fysiske personer og organer, der har til formål at udføre forretninger på eller fra FRJ's område, og forsendelse til FRJ's område, hvis der for disse myndigheder forelægges klart bevis for,

a) at den olie og de olieprodukter, der er solgt, leveret eller eksporteret, sendes fra Fællesskabet til Republikken Montenegro eller til provinsen Kosovo uden at blive transporteret gennem andre dele af Republikken Serbien, og

b) at olien og olieprodukterne ikke forlader Republikken Montenegro eller provinsen Kosovo til et andet bestemmelsessted i Republikken Serbien.

Alle tilladelser skal udfærdiges i overensstemmelse med modellen i bilag II.

2. En erklæring fra de relevante organer, som FN-generalsekretærens særlige repræsentant for provinsen Kosovo har udpeget, eller fra de kompetente myndigheder i Republikken Montenegro, der er opført i bilag III, som er i overensstemmelse med modellen i bilag IV, skal tjene som klart bevis med henblik på en tilladelse som omhandlet i stk. 1.

3. Indtil navne og adresser på de relevante organer eller de kompetente myndigheder i de respektive områder, som er opført i bilag III, er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, giver en kompetent myndighed i en medlemsstat ikke forhåndstilladelse, før den har anmodet de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater og Kommissionen om deres bemærkninger til det forelagte bevis, og sådanne bemærkninger forelægges, i påkommende tilfælde, inden for fem hverdage efter indgivelsen af anmodningen. Efter disse fem dage skal den pågældende kompetente myndighed på grundlag af de modtagne bemærkninger eller andre oplysninger, der er opnået i mellemtiden, træffe beslutning om, hvorvidt den vil give

tilladelse, og underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om denne beslutning.

Artikel 4

Artikel 1 finder ikke anvendelse på salg, levering, eksport og forsendelse til de styrker, som medlemsstaterne deltager i, og som opererer i FRJ.

Artikel 5

Hver medlemsstat fastlægger, hvilke sanktioner der skal anvendes, hvis denne forordning overtrædes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.

Indtil der om nødvendigt vedtages en lovgivning herom, skal sanktionerne for overtrædelse af denne forordning være dem, som medlemsstaterne har fastsat i henhold til artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 926/98 af 27. april 1998 om indskrænkning af visse økonomiske forbindelser med Forbundsrepublikken Jugoslavien⁽¹⁾.

Artikel 6

Kommissionen og medlemsstaterne underretter hinanden om, hvilke foranstaltninger de træffer i henhold til denne forordning, og meddeler hinanden alle andre oplysninger, som er relevante for denne forordning, og som de har i deres besiddelse, som f.eks. om overtrædelser, håndhævelsesproblemer eller domme afsagt af nationale domstole.

Medlemsstaterne underretter de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater og Kommissionen om alle tilladelser til salg, levering, eksport og forsendelse, der gives i henhold til artikel 3, stk. 1.

Artikel 7

Kommissionen opstiller listen over kompetente myndigheder, jf. artikel 2 og artikel 3, stk. 1, på grundlag af relevante oplysninger fra medlemsstaterne. Kommissionen offentliggør listen og eventuelle ændringer heri i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Kommissionen opstiller og ændrer om fornødent listen over kompetente myndigheder i Republikken Montenegro, jf. artikel 3, stk. 2.

Kommissionen opstiller og ændrer om fornødent listen over relevante organer, som FN-generalsekretærens særlige repræsentant for provinsen Kosovo har udpeget for provinsen Kosovo, jf. artikel 3, stk. 2.

Kommissionen ændrer om fornødent modellerne til forhåndstilladelse og forhåndserklæring om endeligt bestemmelsessted, jf. artikel 3, stk. 1 og 2. Kommissionen offentliggør alle ændringer til denne liste og disse modeller i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 8

Forordning (EF) nr. 900/1999 ophæves og erstattes af bestemmelserne i nærværende forordning. Alle henvisninger til artikler i den nævnte forordning skal forstås som henvisninger til den tilsvarende artikel i nærværende forordning.

⁽¹⁾ EFT L 130 af 1.5.1998, s. 1.

Artikel 9

Denne forordning gælder for Fællesskabets område, herunder dets luftrum, og på alle fly og skibe under en medlemsstats jurisdiktion og alle andre steder for fysiske personer, der er

statsborgere i en medlemsstat, og alle organer, der er indregistreret eller oprettet i henhold til en medlemsstats lovgivning.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 4. oktober 1999.

På Rådets vegne

K. HÄKÄMIES

Formand

BILAG I

Olie og olieprodukter, der er omhandlet i artikel 1

KN-kode	Varebeskrivelse
2709	Jordolie og rå olier hidhørende fra bituminøse mineraler
2710	Olier udvundet af jordolie eller af rå olier hidrørende fra bituminøse mineraler, præparater, ikke andetsteds tariferet, indeholdende 70 vægtprocent eller derover af jordolie eller af rå olier hidrørende fra bituminøse mineraler som karaktergivende bestanddel
2711	Jordoliegas og andre gasformige carbonhydrider
2712 10	Vaselin
2712 20 00	Parafin med indhold af olie på under 0,75 vægtprocent
ex 2712 90	»Slack wax« »scale wax«
2713	Jordoliekoks, kunstig asfaltbitumen og andre restprodukter fra jordolie eller fra olier hidrørende fra bituminøse mineraler
2714	Bitumen og asfalt, naturlig; bituminøs skifer og olieskifer samt naturligt bitumenholdigt sand; asfaltit og asfaltsten
2715 00 00	Bituminøse blandinger på basis af naturlig asfalt, naturlig bitumen, kunstig asfaltbitumen, mineraltjære eller mineraltjærebeg (f.eks. asfaltmastix og »cut-backs«)
2901	Acykliske carbonhydrider
2902 11 00	Cycklohexan
2902 20	Benzen
2902 30	Toluen
2902 41 00	o-Xylen
2902 42 00	m-Xylen
2902 43 00	p-Xylen
2902 44	Blandinger af xylenisomere
2902 50 00	Styren
2902 60 00	Ethylbenzen
2902 70 00	Cumen
2905 11 00	Methanol (methylalkohol)
3403 19 10	Tilberedte smøremidler (herunder skæreolier, gevindløsningspræparater, antirust- og antikorrosionspræparater og præparater til frigørelse af støbeforme, på basis af smøremidler), samt præparater, der som karaktergivende bestanddele indeholder 70 vægtprocent eller derover af olier udvundet af jordolie eller af rå olier hidrørende fra bituminøse mineraler
3811 21 00	Additiver til smøreolier med indhold af olier udvundet af jordolie eller af rå olier hidrørende fra bituminøse mineraler
3824 90 10	Petroleumssulfonater, bortset fra petroleumssulfonater af alkalimetaller, af ammonium eller af ethanolaminer; thiophenholdige sulfonsyrer af olier hidrørende fra bituminøse mineraler og salte deraf
ex 3824 90 95	Andre varer fremstillet af petroleum og petroleumprodukter

BILAG II

Model til det dokument med tilladelse fra de kompetente EF-myndigheder, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

FORHÅNDSTILLADELSE

1. ANSØGER (fulde navn og adresse, land)	ORIGINAL		
	2. Nr. Dato Gyldighedsperiode		
3. ENDELIG ANVENDELSE/ENDELIGT BESTEMMELSESSTED (fulde navn og adresse, land/område)	4. EKSPORTLAND (ISOBAR-KODE) ⁽¹⁾		
	5. BESTEMMELSESSTED OG TRANSPORTROUTE		
6. STED OG DATO FOR AFSENDELSE — TRANSPORTMIDDEL	7. ANTAL ERKLÆRINGER VEDRØRENDE ENDELIG ANVENDELSE/ENDELIGT BESTEMMELSESSTED		
<i>NB.:</i> Denne tilladelse fritager ikke eksportøren for at opfylde alle andre betingelser, der er gældende i forbindelse med eksport af de pågældende varer.	8. YDERLIGERE OPLYSNINGER		
9. MÆRKER OG ANTAL — PAKKERNES ANTAL OG ART — VAREBESKRIVELSE OG VARERNES ANVENDELSE.	10. KN-KODE	11. MÆNGDE ⁽²⁾	12. VÆRDI ⁽³⁾
13. BEKRÆFTELSE FRA DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS KOMPETENTE MYNDIGHED Det bekræftes, at der er givet tilladelse til salg, levering, eksport eller forsendelse af ovennævnte varer til Forbundsrepublikken Jugoslavien. Sted og dato Underskrift			
14. DEN KOMPETENTE MYNDIGHED (fulde navn og adresse, land)		Stempel	

⁽¹⁾ Som anført i Kommissionens forordning (EF) nr. 2645/98 (EFT L 335 af 10.12.1998, s. 22).

⁽²⁾ Angiv nettovægt (kg) og også mængde i den foreskrevne enhed for kategorien, hvis der er tale om andet end nettovægt.

⁽³⁾ I købekontraktens valuta.

BILAG III

Liste over relevante organer i provinsen Kosovo og kompetente myndigheder i Republikken Montenegro som omhandlet i artikel 3, stk. 2

[...]

p.m.

BILAG IV

Model til forhåndserklæring vedrørende endeligt bestemmelsessted fra de relevante organer i provinsen Kosovo eller de kompetente myndigheder i Republikken Montenegro som omhandlet i artikel 3, stk. 2

FORHÅNDSERKLÆRING VEDRØRENDE ENDELIGT BESTEMMELSESTED

1. ANSØGER (fulde navn og adresse, land)	ORIGINAL		
	2. Nr. Dato Gyldighedsperiode		
3. ENDELIG BRUGER/ENDELIGT BESTEMMELSESTED (fulde navn og adresse, land/område) ⁽¹⁾	4. EKSPORTLAND (ISOBAR-KODE) ⁽²⁾		
	5. BESTEMMELSESTED OG TRANSPORTROUTE: PROVINSEN KOSOVO/REPUBLIKKEN MONTENEGRO ⁽³⁾		
6. YDERLIGERE OPLYSNINGER			
7. MÆRKER OG ANTAL — PAKKERNES ANTAL OG ART — VAREBE-SKRIVELSE OG VARERNES ANVENDELSE.	8. KN-KODE	9. MÆNGDE ⁽⁴⁾	10. VÆRDI ⁽⁵⁾
11. BEKRÆFTELSE FRA DET RELEVANTE ORGAN I PROVINSEN KOSOVO/DEN KOMPETENTE MYNDIGHED I REPUBLIKKEN MONTENEGRO ⁽³⁾ De nævnte varer er underlagt officiel kontrol med hensyn til deres endelige bruger/endelige bestemmelsessted. Certifikatet er kun gyldigt, hvis det forelægges for de kompetente udenlandske myndigheder inden for tre måneder fra udstedelsesdatoen. Certifikater, som ikke anvendes, returneres til den kompetente myndighed. Omladning (genudførsel) til et andet land er kun mulig med tilladelse fra den kompetente myndighed, der har udstedt certifikatet. Undertegnede bekræfter, at ovennævnte varers endelige bruger/endelige bestemmelsessted er i provinsen Kosovo/Republikken Montenegro ⁽³⁾. Sted og dato Underskrift			
12. DEN KOMPETENTE MYNDIGHED (fulde navn og adresse, land)	13. Stempel		

⁽¹⁾ Hvis der er mere end 10 endelige brugere eller bestemmelsessteder, skal ansøgeren anføre disse endelige brugere eller bestemmelsessteder i bilaget til denne erklæring.

⁽²⁾ Som anført i Kommissionens forordning (EF) nr. 2645/98 (EFT L 335 af 10.12.1998, s. 22).

⁽³⁾ Angiv hvilket område/hvilke myndigheder.

⁽⁴⁾ Angiv nettovægt (kg) og også mængde i den foreskrevne enhed for kategorien, hvis der er tale om andet end nettovægt.

⁽⁵⁾ I købekontraktens valuta.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

**AFGØRELSE Nr. 2/1999 TRUFFET AF ASSOCIERINGSRÅDET EU-DEN TJEKKISKE REPUBLIK
af 30. juli 1999**

**om vilkårene og betingelserne for Den Tjekkiske Republiks deltagelse i Fællesskabets programmer
inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (1998-2002), og i programmerne
inden for forskning og uddannelse (1998-2002)**

(1999/653/EF)

ASSOCIERINGSRÅDET HAR —

under henvisning til Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tjekkiske Republik på den anden side, i det følgende benævnt »Europaaftalen«,

under henvisning til tillægsprotokollen til Europaaftalen vedrørende Den Tjekkiske Republiks deltagelse i Fællesskabets programmer, særlig artikel 1 og 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 1 i ovennævnte tillægsprotokol kan Den Tjekkiske Republik deltage i Fællesskabets rammeprogrammer, særprogrammer, projekter og andre foranstaltninger inden for forskning og teknologisk udvikling;

(2) Det Europæiske Råd konkluderede på sit møde i Luxembourg den 12. og 13. december 1997, at visse fællesskabsprogrammer (f.eks. inden for forskning) skal åbnes for ansøgerlandene, så de kan gøre sig bekendt med EU's politikker og arbejdsmetoder; i den forbindelse forventes hvert ansøgerland selv at yde et finansielt bidrag, som gradvis vil blive forhøjet (om nødvendigt kan der ydes tilskud til ansøgerlandenes bidrag gennem Phare);

(3) ifølge ovennævnte konklusioner bør ansøgerlandene endvidere, for så vidt angår de punkter, der vedrører dem, kunne deltage som observatører i de udvalg, der

bistår Kommissionen i gennemførelsen af de programmer, som ansøgerlandene bidrager finansielt til;

(4) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union har ved afgørelse nr. 182/1999/EF vedtaget et rammeprogram for Det Europæiske Fællesskabs indsats inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (1998-2002) ⁽¹⁾, idet følgende benævnt »femte rammeprogram«;

(5) Rådet for Den Europæiske Union har ved afgørelse nr. 1999/64/Euratom vedtaget et rammeprogram for Det Europæiske Atomenergifællesskabs indsats inden for forskning og uddannelse (1998-2002) ⁽²⁾, i det følgende benævnt »femte Euratom-rammeprogram«;

(6) ifølge artikel 2 i ovennævnte tillægsprotokol skal vilkårene og betingelserne for Den Tjekkiske Republiks deltagelse i de aktiviteter, der henvises til i artikel 1, fastlægges af associeringsrådet —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den Tjekkiske Republik kan deltage i særprogrammerne under femte rammeprogram og i særprogrammerne under femte Euratom-rammeprogram i henhold til de vilkår, betingelser, principper og bestemmelser, der er fastsat i bilag I, II og III, som udgør en integrerende del af denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse gælder i femte rammeprogram og femte Euratom-rammeprogramets løbetid.

⁽¹⁾ EFT L 26 af 1.2.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 26 af 1.2.1999, s. 34.

Artikel 3

Denne afgørelse har virkning fra den første dag i måneden efter vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. juli 1999.

På associeringsrådets vegne

T. HALONEN

Formand

BILAG I

VILKÅR OG BETINGELSER FOR DEN TJEKKISKE REPUBLIKS DELTAGELSE I SÆRPROGRAMMERNE UNDER FEMTE RAMMEPROGRAM OG FEMTE EURATOM-RAMMEPROGRAM

1. Forskningsforetagender hjemmehørende i Den Tjekkiske Republik kan deltage i alle særprogrammerne under femte rammeprogram og femte Euratom-rammeprogram. Tjekkiske videnskabsfolk og forskningsforetagender kan deltage i Det Fælles Forskningscenters aktiviteter, for så vidt disse aktiviteter ikke er omfattet af foregående punktum.

Ved »forskningsforetagender« forstår i denne afgørelse bl.a.: universiteter, forskningsorganisationer, erhvervsvirksomheder, herunder små og mellemstore virksomheder, og fysiske personer.

2. Punkt 1 indebærer følgende:

- Deltagelse af forskningsforetagender hjemmehørende i Den Tjekkiske Republik i gennemførelsen af alle særprogrammer under femte rammeprogram i overensstemmelse med de betingelser og vilkår, der er fastsat i »regler for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse i forskning samt regler for formidling af forskningsresultater med henblik på gennemførelse af Det Europæiske Fællesskabs femte rammeprogram (1998-2002)«.
- Deltagelse af forskningsforetagender hjemmehørende i Den Tjekkiske Republik i gennemførelsen af alle særprogrammer under femte Euratom-rammeprogram i overensstemmelse med de betingelser og vilkår, der er fastsat i »regler for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse i forskning med henblik på gennemførelse af det femte rammeprogram for Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom) (1998-2002)«.
- Finansielle bidrag fra Den Tjekkiske Republik til budgetterne for programmerne under femte rammeprogram og femte Euratom-rammeprogram, baseret på forholdet mellem Den Tjekkiske Republiks bruttonationalprodukt og summen af Den Europæiske Unions medlemsstats og Den Tjekkiske Republiks bruttonationalprodukter.

3. Forskningsforetagender hjemmehørende i Den Tjekkiske Republik, som deltager i Fællesskabets forskningsprogrammer, har med hensyn til ejendomsret, der fremkommer som følge af en sådan deltagelse, samme rettigheder og pligter som forskningsforetagender hjemmehørende i Fællesskabet, jf. bilag II.
4. Det relevante underudvalg, der er nedsat af associeringsrådet i henhold til Europaaførelsen, fører regelmæssigt og mindst en gang om året tilsyn med og evaluerer gennemførelsen af denne afgørelse.
5. Den Tjekkiske Republiks finansielle bidrag i forbindelse med dets deltagelse i særprogrammerne fastsættes i forhold til og som tillæg til det beløb, der hvert år er til rådighed på De Europæiske Fællesskabers almindelige budget til forpligtelsesbevillinger til dækning af Kommissionens finansielle forpligtelser hidrørende fra enhver form for arbejde, der er nødvendigt for gennemførelse, forvaltning og drift af disse programmer.

Den proportionalitetsfaktor, der danner grundlag for Den Tjekkiske Republiks bidrag, fremkommer ved at udregne forholdet mellem Den Tjekkiske Republiks bruttonationalprodukt, angivet i markedspriser, og summen af bruttonationalprodukterne, angivet i markedspriser, for medlemsstaterne i Den Europæiske Union og Den Tjekkiske Republik. Dette forhold udregnes på grundlag af de seneste statistiske oplysninger vedrørende samme år fra De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor (Eurostat), der er til rådighed på det tidspunkt, hvor det foreløbige forslag til De Europæiske Fællesskabers almindelige budget offentliggøres.

For at lette Den Tjekkiske Republiks deltagelse i særprogrammerne gennemføres betalingen af landets bidrag som følger:

- 1999: Bidrag ifølge den proportionalitetsfaktor, der er fastsat i overensstemmelse med andet afsnit, multipliceret med 0,4.
- 2000: Bidrag ifølge den proportionalitetsfaktor, der er fastsat i overensstemmelse med andet afsnit, multipliceret med 0,6.
- 2001: Bidrag ifølge den proportionalitetsfaktor, der er fastsat i overensstemmelse med andet afsnit, multipliceret med 0,8.
- 2002: Bidrag ifølge den proportionalitetsfaktor, der er fastsat i overensstemmelse med andet afsnit.

Betingelserne for Det Europæiske Fællesskabs finansielle deltagelse er fastlagt i bilag IV til afgørelse nr. 182/1999/EF, og betingelserne for Euratoms finansielle deltagelse i bilag III til afgørelse 1999/64/Euratom.

Betingelserne for Den Tjekkiske Republiks finansielle bidrag er fastlagt i bilag III til nærværende afgørelse.

6. Med forbehold af punkt 3 har forskningsforetagender hjemmehørende i Den Tjekkiske Republik, som deltager i femte rammeprogram og i femte Euratom-rammeprogram, samme kontraktlige rettigheder og forpligtelser som forskningsforetagender hjemmehørende i Fællesskabet, idet der tages hensyn til Fællesskabets og Den Tjekkiske Republiks gensidige interesser.

Vilkårene for indsendelse og evaluering af forslag og for tildeling og indgåelse af kontrakter under Fællesskabets programmer er de samme for tjekkiske forskningsforetagender som vilkårene for kontrakter indgået under de samme programmer med forskningsforetagender hjemmehørende i Fællesskabet, idet der tages hensyn til Fællesskabets og Den Tjekkiske Republiks gensidige interesser.

Tjekkiske eksperter tages i betragtning på linje med eksperter fra Fællesskabet ved udvælgelse af bedømmere eller eksperter til Fællesskabets programmer for forskning, teknologisk udvikling og demonstration og ved udnævnelse af medlemmer af rådgivende grupper og andre rådgivende organer, der bistår Kommissionen ved gennemførelsen af femte rammeprogram og femte Euratom-rammeprogram.

Et tjekkisk forskningsforetagende kan være koordinator for et projekt på samme vilkår som foretagender fra Fællesskabet. I overensstemmelse med Fællesskabets finansforordninger indeholder kontrakter, der indgås med eller af tjekkiske forskningsforetagender, bestemmelser om kontrol- og revisionsforanstaltninger, der gennemføres af Kommissionen og Revisionsretten eller under disses ansvar. Der kan foretages en regnskabsrevision med det formål at kontrollere sådanne foretagenders indtægter og udgifter i forbindelse med deres kontraktlige forpligtelser over for Fællesskabet. Af hensyn til samarbejdet og den gensidige interesse yder de relevante tjekkiske myndigheder enhver rimelig og gennemførlig bistand, der måtte være nødvendig eller hensigtsmæssig under de givne omstændigheder, ved gennemførelsen af sådanne kontrol- og revisionsforanstaltninger.

7. Inden for rammerne af gældende bestemmelser gør Fællesskabet og Den Tjekkiske Republik deres bedste for at lette flytning og ophold for forskningsmedarbejdere, der deltager i aktiviteter i Den Tjekkiske Republik og Fællesskabet i medfør af denne afgørelse, samt for at lette grænseoverskridende transport af varer, der skal anvendes i sådanne aktiviteter.

Aktiviteter i henhold til denne afgørelse er fritaget for direkte og indirekte skatter, toldafgifter, import- og eksportforbud og -restriktioner fra tjekkisk side, for så vidt angår varer og tjenesteydelser, der skal anvendes som led i aktiviteterne.

8. Tjekkiske repræsentanter deltager, for så vidt angår de punkter, der vedrører dem, som observatører i programudvalgene under femte rammeprogram og i det rådgivende udvalg under femte Euratom-rammeprogram. Disse udvalg træder sammen uden de tjekkiske repræsentanter, når der afholdes afstemning. Den Tjekkiske Republik underrettes om resultatet. For deltagelsen af tjekkiske repræsentanter gælder samme regler, herunder procedurer for modtagelse af information og dokumentation, som for deltagerne fra medlemsstaterne.
9. Fællesskabet og Den Tjekkiske Republik kan opsig gennemførelsen af aktiviteterne i henhold til denne afgørelse på et hvilket som helst tidspunkt med 12 måneders skriftligt varsel. Projekter og aktiviteter, der er i gang på tidspunktet for opsigelsen, fortsætter, indtil de er fuldført i henhold til vilkårene i afgørelsen.

Hvis Fællesskabet træffer afgørelse om ændring af et eller flere fællesskabsprogrammer, kan aktiviteterne i henhold til denne afgørelse opsiges på gensidigt acceptable vilkår. Den Tjekkiske Republik underrettes om det præcise indhold af de ændrede programmer senest en uge efter, at de er vedtaget af Fællesskabet. Hvis Fællesskabet eller Den Tjekkiske Republik har til hensigt at opsig aktiviteterne, underretter vedkommende den anden part senest en måned efter, at Fællesskabet har truffet ovennævnte afgørelse.

Når Fællesskabet vedtager et nyt flerårigt rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration og/eller for forskning og uddannelse, kan associeringsrådet fastlægge vilkår og betingelser for Den Tjekkiske Republiks deltagelse.

BILAG II

PRINCIPPER FOR TILDELING AF INTELLEKTUEL EJENDOMSRET

Rettigheder til intellektuel ejendom, der frembringes eller stilles til rådighed i medfør af denne afgørelse, tilkendes efter bestemmelserne i dette bilag.

I. Anvendelse

Dette bilag finder anvendelse på forskning, der gennemføres i medfør af nærværende afgørelse (i det følgende benævnt »fælles forskning«), medmindre Fællesskabet og Den Tjekkiske Republik (i det følgende benævnt »parterne«) specifikt beslutter andet.

II. Ejendomsret samt tildeling og udøvelse af rettigheder

1. I denne afgørelse forstås ved »intellektuel ejendomsret« intellektuel ejendomsret som defineret i artikel 2 i konventionen om oprettelse af Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsret, udfærdiget i Stockholm den 14. juli 1967.
2. Dette bilag omhandler fordelingen af rettigheder, interesser og *royalties* mellem parterne og deres deltagere. Hver part og dennes deltagere sikrer, at den anden part og dens deltagere kan opnå de intellektuelle ejendomsrettigheder, som tilkendes i overensstemmelse med dette bilag. Dette bilag ændrer og berører i øvrigt ikke fordelingen af rettigheder, interesser og *royalties* mellem en part og dens statsborgere eller deltagere, idet dette spørgsmål afgøres i henhold til den pågældende parts gældende love og praksis.
3. Følgende principper finder anvendelse og danner grundlag for bestemmelserne i de kontrakter, der indgås:
 - a) Behørig beskyttelse af intellektuel ejendomsret. Parterne og/eller om relevant deres myndigheder og/eller deltagere sikrer, at de inden for et rimeligt tidsrum underretter hinanden om intellektuel ejendom, der fremkommer i medfør af denne afgørelse eller gennemførelsesordninger hertil, og søger beskyttelse for sådan intellektuel ejendom inden for et rimeligt tidsrum.
 - b) Hensyntagen til, hvilket bidrag parterne eller deres deltagere har ydet, når det afgøres, hvordan rettigheder og interesser fordeles.
 - c) Effektiv udnyttelse af resultater.
 - d) Ikke-diskriminerende behandling af deltagere fra den anden part, set i forhold til den behandling, ens egne deltagere får.
 - e) Beskyttelse af fortrolige forretningsoplysninger.
4. Deltagerne udarbejder i fællesskab en teknologiforvaltningsplan for ejendomsret og anvendelse, herunder offentliggørelse, af viden og intellektuel ejendom, der frembringes som led i den fælles forskning. En vejledende beskrivelse af, hvad teknologiforvaltningsplanen bør indeholde, findes i tillægget til dette bilag. Teknologiforvaltningsplanen skal godkendes af den bevilgende myndighed (styrelse, ministerium) hos den part, der medvirker til finansieringen af forskningsarbejdet, før der indgås en specifik kontrakt om forsknings- og udviklingssamarbejde, og planen vedlægges kontrakten.

Teknologiforvaltningsplanen udarbejdes under hensyntagen til målsætningerne for den fælles forskning, parternes og deltageres forholdsmæssige finansielle eller andre bidrag, fordele og ulemper ved at tildele rettigheder for bestemte territorier eller anvendelsesområder, krav i henhold til gældende love, herunder parternes lovgivning om intellektuel ejendomsret, samt andre faktorer, som parterne finder relevante. Rettigheder og forpligtelser, for så vidt angår intellektuel ejendomsret i forbindelse med forskning udført af gæsteforskere, omfattes også af teknologiforvaltningsplanen.
5. Rettigheder til viden eller intellektuel ejendom, der frembringes som led i den fælles forskning, og som ikke er omhandlet af teknologiforvaltningsplanen, tildeles med parternes godkendelse efter de principper, der er opstillet i planen. I tilfælde af uenighed ejes sådan viden eller intellektuel ejendom i fællesskab af alle deltagere, der er involveret i den fælles forskning, som den pågældende viden eller intellektuelle ejendom er et resultat af. Hver deltager, der er omfattet af denne bestemmelse, tildeles retten til at udnytte sådan viden eller intellektuel ejendom til egne kommercielle formål uden geografiske begrænsninger.
6. Hver part sikrer, at den anden part og dens deltagere kan få de rettigheder til intellektuel ejendom, som tildeles dem i overensstemmelse med disse principper.

7. Parterne fastholder konkurrencevilkår på de områder, der er berørt af denne afgørelse, men bestræber sig samtidig på at sikre, at de rettigheder, der erhverves i henhold til afgørelsen og ordninger i medfør heraf, udøves på en sådan måde, at det fremmer især i) formidling og anvendelse af viden, der er frembragt, frigivet eller på anden måde gjort tilgængelig som led i afgørelsen, og ii) vedtagelse og indførelse af internationale standarder.
8. Opsigelse af samarbejdet berører ikke rettigheder og forpligtelser i henhold til dette bilag.

III. Internationale konventioner

Intellektuel ejendomsret, der tilhører parterne eller deres deltagere, forvaltes i overensstemmelse med de relevante internationale konventioner, herunder TRIPs-aftalen (aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, der forvaltes af Verdenshandelsorganisationen), Bernerkonventionen (Paris-akten af 1971) samt Pariskonventionen (Stockholm-akten af 1967).

IV. Videnskabelig litteratur

Medmindre andet er aftalt i teknologiforvaltningsplanen, skal parterne eller deltagerne i den fælles forskning sammen stå for offentliggørelsen af forskningsresultater, jf. dog afsnit V. Ud over denne generelle regel skal følgende procedurer overholdes:

1. I tilfælde, hvor en af parterne eller dennes offentlige institutioner udgiver videnskabelige og tekniske tidsskrifter, artikler, rapporter, bøger, herunder videoer og *programmel* på grundlag af fælles forskning i henhold til afgørelsen, tilfalder der den anden part en verdensomspændende, ikke-eksklusiv, uigenkaldelig og *royaltyfri* ret til at oversætte, reproducere, tilpasse, transmittere og offentligt distribuere sådanne værker.
2. Parterne sikrer, at litterære værker af videnskabelig karakter, som er blevet til på grundlag af fælles forskning i henhold til denne afgørelse, og som er offentliggjort af uafhængige forlag, får videst mulig udbredelse.
3. Alle eksemplarer af et ophavsretligt beskyttet værk, der omfattes af denne bestemmelse og distribueres offentligt, skal være forsynet med forfatternavn(e), medmindre forfatteren udtrykkeligt anmoder om ikke at blive nævnt ved navn. Desuden skal de klart og tydeligt omtale parternes fælles medvirken.

V. Ikke-frigivet viden

A. Ikke-frigivet viden i dokumentform

1. Hver part, eller om relevant dens myndigheder eller deltagere, fastlægger så tidligt som muligt og helst i teknologiforvaltningsplanen, hvilken viden den fortsat ikke ønsker frigivet, idet der bl.a. tages hensyn til følgende kriterier:
 - a) den pågældende videns fortrolige karakter i den forstand, at den ikke som helhed eller i sin nøjagtige form eller sammenstilling af enkeltdele er alment kendt blandt eller umiddelbart tilgængelig med lovlige midler for sagkyndige på området
 - b) den pågældende videns faktiske eller potentielle forretningsmæssige værdi i kraft af, at den holdes fortrolig
 - c) tidligere beskyttelse af den pågældende viden i den forstand, at den person, som lovligt sidder inde med denne viden, har taget skridt, der efter omstændighederne er rimelige, for at holde den fortrolig.

Parterne, eller om relevant deres myndigheder eller deltagere, kan i visse tilfælde aftale, at den viden eller dele af den viden, der stilles til rådighed, udveksles eller frembringes som led i den fælles forskning, ikke må frigives, medmindre andet fremgår.

2. Parterne sørger for, at de og deres deltagere tydeligt angiver, hvad der er ikke-frigivet viden, f.eks. ved en passende mærkning eller brugsindskrænkende påtegning. Dette gælder også for enhver hel eller delvis gengivelse af den pågældende viden.

Når en part eller deltager modtager ikke-frigivet viden, skal den respektere denne videns beskyttede karakter. Dette krav bortfalder automatisk, når ejeren gør den pågældende viden alment tilgængelig.

3. Ikke-frigivet viden, som meddeles i medfør af denne afgørelse, kan af den modtagende part eller dennes organisation videregives til personer inden for eller ansat af den modtagende part eller organisation, når disse har særlig bemyndigelse hertil med henblik på den igangværende fælles forskning, under den forudsætning, at sådan ikke-frigivet viden kun videregives på grundlag af en aftale om fortrolighed, og at den som anført ovenfor let kan identificeres som sådan.
4. Med forudgående skriftligt samtykke fra den part, der stiller ikke-frigivet viden til rådighed, kan den modtagende part give sådan viden større udbredelse end tilladt efter punkt 3. Parterne samarbejder om at fastlægge procedurer for anmodning om og opnåelse af forudgående skriftligt samtykke til en sådan større udbredelse, og hver part giver sit samtykke i den udstrækning, det er muligt efter denne parts nationale politik, love og administrative bestemmelser.

B. Ikke-frigivet viden, der ikke er i dokumentform

Ikke-frigivet viden eller anden fortrolig viden, der ikke forelægges i dokumentform, men som stilles til rådighed på seminarer eller møder, der afholdes i henhold til denne afgørelse, eller som er tilvejebragt gennem udstationering af personale, brug af faciliteter eller gennem fælles projekter, behandles af parterne og deres deltagere efter principperne i afgørelsen for ikke-frigivet viden i dokumentform, dog forudsat at modtageren af sådan ikke-frigivet eller fortrolig eller beskyttet viden blev gjort opmærksom på denne videns fortrolige karakter på det tidspunkt, hvor den pågældende viden blev meddelt.

C. Forvaltning af ikke-frigivet viden

Parterne bestræber sig på at sikre, at ikke-frigivet viden, som de får stillet til rådighed i henhold til afgørelsen, forvaltes på den måde, som er fastlagt heri. Hvis en af parterne bliver opmærksom på, at den vil blive eller med rimelighed kan forventes at blive ude af stand til at opfylde fortrolighedsbestemmelserne i litra A og B, giver den omgående den anden part meddelelse herom. Parterne rådfører sig derefter med hinanden om, hvilke skridt der bør tages.

Tillæg

Vejledende principper for teknologiforvaltningsplaner

En teknologiforvaltningsplan er en særlig aftale, der indgås mellem deltagerne, om gennemførelsen af den fælles forskning og deltagernes respektive rettigheder og pligter.

For så vidt angår intellektuel ejendomsret, vil teknologiforvaltningsplanen normalt omhandle bl.a.: ejendomsret, beskyttelse, ret til anvendelse til forsknings- og udviklingsformål, udnyttelse og formidling, herunder også ordninger for fælles offentliggørelse, gæsteforskeres rettigheder og pligter samt procedurer for bilæggelse af tvister. Teknologiforvaltningsplanen kan også omhandle forgrunds- og baggrundsviden, videregivelse af rettigheder og forskningsresultater.

BILAG III

BESTEMMELSER VEDRØRENDE DEN TJEKKISKE REPUBLIKS FINANSIELLE BIDRAG, JF. BILAG I, PUNKT 5

1. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber underretter snarest muligt og senest den 1. september i hvert regnskabsår Den Tjekkiske Republik og det underudvalg, der er omtalt i bilag I, punkt 4, om følgende, ledsaget af det relevante baggrundsmateriale:

- forpligtelsesbevillingerne til femte rammeprogram og femte Euratom-rammeprogram, som opført i oversigten over udgifter i det foreløbige forslag til De Europæiske Fællesskabers almindelige budget
- den anslåede størrelse af Den Tjekkiske Republiks bidrag med henblik på dets deltagelse i femte rammeprogram og femte Euratom-rammeprogram, som opført i det foreløbige budgetforslag.

For at lette de interne budgetprocedurer fremlægger Kommissionen dog vejledende tal senest den 30. maj hvert år.

Så snart det endelige budget er vedtaget, underretter Kommissionen Den Tjekkiske Republik om beløbene i første afsnit, som opført i oversigten over udgifter, med henblik på Den Tjekkiske Republiks deltagelse.

2. Kommissionen sender senest den 1. januar og den 15. juni i hvert regnskabsår en indkaldelse af midler på et beløb svarende til Den Tjekkiske Republiks bidrag i henhold til denne afgørelse. Ifølge disse indkaldelser skal Den Tjekkiske Republik betale:

- seks tolvte dele af sit bidrag senest den 20. februar, og
- seks tolvte dele af sit bidrag senest den 15. juli.

Imidlertid udregnes de seks tolvte dele, der skal betales senest den 20. februar, på grundlag af beløbet i oversigten over indtægter i det foreløbige budgetforslag. Det beløb, der således betales, justeres i forbindelse med betalingen af de seks tolvte dele, der forfalder senest den 15. juli.

For så vidt angår det første år af gennemførelsen af denne afgørelse sender Kommissionen en første indkaldelse af midler inden for 30 dage fra afgørelsens iværksættelse. Hvis denne indkaldelse sendes efter den 15. juni, skal det fremgå af indkaldelsen, at Den Tjekkiske Republik skal betale 12 tolvte dele af sit bidrag, beregnet på grundlag af beløbet i oversigten over indtægter i budgettet, inden for 30 dage.

Den Tjekkiske Republiks bidrag udtrykkes og betales i euro.

Den Tjekkiske Republik betaler sit bidrag i henhold til denne afgørelse inden for de frister, der er anført ovenfor. Hvis fristerne ikke overholdes, skal der betales renter svarende til en måneds-interbankrenten (IBOR) i euro, som anført af International Swap Dealers' Association på side ISDA i Reuters. Denne sats forøges med 1,5 % for hver måneds forsinkelse. Den forøgede sats gælder for hele perioden efter betalingsfristens udløb. Dog skal der kun betales rente, hvis bidraget betales mere end 30 dage efter de fastlagte forfaldsdatoer som anført ovenfor.

Tjekkiske repræsentanters og eksperters rejseomkostninger i forbindelse med deltagelse i arbejdet i de grupper, organer og udvalg, der er omtalt i bilag I, punkt 6 og 8, samt omkostninger i forbindelse med gennemførelsen af femte rammeprogram og femte Euratom-rammeprogram, refunderes af Kommissionen på samme grundlag og efter samme procedurer, som er gældende for repræsentanter og eksperter fra medlemsstaterne i Den Europæiske Union.

3. Den Tjekkiske Republiks finansielle bidrag til femte rammeprogram og femte Euratom-rammeprogram i overensstemmelse med bilag I, punkt 5, kan normalt ikke ændres i det pågældende regnskabsår.

Som led i opgørelsen af indtægter og udgifter ved afslutningen af hvert regnskabsår (n) foretager Kommissionen en regulering af regnskaberne med hensyn til Den Tjekkiske Republiks bidrag, idet der tages hensyn til ændringer, der har fundet sted, enten ved overførsler, annulleringer, fremførsler, frigørelser eller ved tillægs- og ændringsbudgetter i løbet af regnskabsåret. Denne regulering finder sted, når den anden rate for år n + 1 betales. Der foretages yderligere reguleringer hvert år indtil juli 2006.

Den Tjekkiske Republiks betalinger krediteres fællesskabsprogrammerne som budgetindtægter, der opføres på den relevante konto i oversigten over indtægter i De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget gælder for forvaltningen af bevillingerne.

4. Senest den 31. maj i hvert regnskabsår (n + 1) udfærdiges og sendes oversigten over bevillinger til femte rammeprogram og femte Euratom-rammeprogram vedrørende det foregående regnskabsår (n), opstillet på samme måde som Kommissionens driftsregnskab, til Den Tjekkiske Republiks orientering.

Fælles erklæring fra Den Tjekkiske Republik og Fællesskabet

Den Tjekkiske Republik og Fællesskabet er enige om, at ud over bestemmelserne i denne afgørelse truffet af associeringsrådet, skal forskningsprogrammer og -aktiviteter i Den Tjekkiske Republik, som er i overensstemmelse med femte rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration for Det Europæiske Fællesskab (1998-2002) og femte rammeprogram for forskning og uddannelse for Det Europæiske Atomenergifællesskab (1998-2002) være åbne for forskningsforetagender fra Fællesskabet, og at der med henblik herpå skal finde en separat brevveksling sted mellem Den Tjekkiske Republik og Fællesskabet.

AFGØRELSE Nr. 2/1999 TRUFFET AF ASSOCIERINGSRÅDET
mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Den Tunesiske
Republik på den anden side
af 3. september 1999
om nedsættelse af en arbejdsgruppe om sociale anliggender

(1999/654/EF)

ASSOCIERINGSRÅDET HAR —

under henvisning til Euro-Middelhavsftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Den Tunesiske Republik på den anden side⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtning:

Ifølge aftalens artikel 73 skal der nedsættes en arbejdsgruppe, der har til opgave at foretage en evaluering af gennemførelsen af bestemmelserne i aftalens afsnit VI, kapitel I, II og III —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

I henhold til artikel 73 i Euro-Middelhavsftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Den Tunesiske Republik på den anden side nedsættes der en arbejdsgruppe om sociale anliggender, hvis opgave er at foretage en løbende og regelmæssig evaluering af gennemførelsen af bestemmelserne i aftalens afsnit VI, kapitel I, II og III.

Artikel 2

Arbejdsgruppen er kompetent inden for følgende områder:

- 1) overholdelse af princippet om udelukkelse af enhver forskelsbehandling begrundet i nationalitet mellem arbejdstagere med tunesisk statsborgerskab og arbejdstagere fra hver enkelt af medlemsstaterne for så vidt angår arbejdsvilkår, aflønning og afskedigelse samt på området social sikring (som defineret i aftalen)
- 2) anvendelsen af bestemmelserne om social sikring, som er anført i aftalens artikel 65-68
- 3) dialogen på det sociale område i overensstemmelse med aftalens artikel 69
- 4) samarbejdsforanstaltninger på det sociale område, som er anført i aftalens artikel 71.

Artikel 3

Arbejdsgruppen mødes efter fælles aftale mellem parterne og efter indkaldelse fra gruppens formand. Møderne afholdes skiftevis i Bruxelles og på Tunesiens territorium.

Artikel 4

Formandskabet for arbejdsgruppen udøves på skift af en repræsentant for den part, der har formandskabet af associeringsrådet.

Artikel 5

1. Formanden udarbejder en foreløbig dagsorden for hvert møde. Mødeindkaldelsen og den foreløbige dagsorden sendes til medlemmerne af arbejdsgruppen senest 20 dage inden mødets begyndelse.

2. Den foreløbige dagsorden omfatter de emner, som formanden senest 25 dage inden mødedatoen har modtaget anmodning fra en af gruppens medlemmer om at få optaget på dagsordenen, og al tilhørende dokumentation.

3. Dagsordenen vedtages af arbejdsgruppen ved hvert mødes begyndelse. Et emne, som ikke findes på den foreløbige dagsorden, kan optages på dagsordenen, hvis Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og Tunesien på den anden side er enige herom.

Artikel 6

Arbejdsgruppen består af tjenestemænd fra medlemsstaterne i De Europæiske Fællesskaber, fra Tunesien og fra Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, som bistås af tjenestemænd fra Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

Sekretariatsopgaverne varetages i fællesskab af en tjenestemand i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union og en tjenestemand fra Tunesiens regering.

Hvis begge parter er enige om, at der er brug for ekspertviden, kan arbejdsgruppen indkalde eksperter til at løse nærmere definerede opgaver.

Artikel 7

Arbejdsgruppen aflægger beretning over for associeringsrådet efter hvert møde og kan forelægge det udkast eller forslag til afgørelser og/eller henstillinger.

Artikel 8

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Luxembourg, den 3. september 1999.

På associeringsrådets vegne

Ch. NEFFATI

Formand

⁽¹⁾ EFT L 97 af 30.3.1998, s. 1.

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS AFGØRELSE

af 26. august 1999

om ændring af Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 7. juli 1998 (ECB/1998/6) om pålydende værdi, specifikationer, gengivelse, ombytning og inddragelse af eurosedler
(ECB/1999/2)

(1999/655/EF)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »traktaten«), særlig artikel 106, stk. 1, samt artikel 16 i statuttene for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det er hensigtsmæssigt at ændre retningslinjerne for tilladelse til erhvervsmæssig gengivelse af pengesedlernes design;
- (2) henvisninger til artikler i traktaten skal bringes i overensstemmelse med den nye nummerering i Amsterdamtraktaten; ordlyden i præambelen, i den endelige bestemmelse og slutformelen i Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 7. juli 1998 (ECB/1998/6) om pålydende værdi, specifikationer, gengivelse, ombytning og inddragelse af eurosedler skal bringes i overensstemmelse med gældende procedurer —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Ændring af artikel 2, stk. 2

Artikel 2, stk. 2 i Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 7. juli 1998 (ECB/1998/6) om pålydende værdi, specifikationer, gengivelse, ombytning og inddragelse af eurosedler læses således:

»Hel eller delvis gengivelse af en af de i artikel 1 i denne afgørelse beskrevne pengesedler er tilladt uden anvendelse af særlige procedurer i følgende tilfælde:

- a) i forbindelse med fotografier, tegninger, malerier, film og generelt enhver form for billeder, som ikke sætter fokus på selve pengesedlerne eller gengivelse heraf, og som ikke giver et nærbillede af pengesedlernes design
- b) i forbindelse med gengivelser, der er mere end 125 pct. eller mindre end 75 pct. af både længde og bredde af den pågældende pengeseddel, som beskrevet i artikel 1 i denne afgørelse, uanset hvilket materiale der anvendes til gengivelsen.«

Artikel 2

Endelige bestemmelser

1. En konsolideret udgave af Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 7. juli 1998 (ECB/1998/6), som ændret ved Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 26. august 1999 (ECB/1999/2), er vedlagt som bilag.
2. Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 26. august 1999.

Willem F. DUISENBERG
Formand for ECB

BILAG

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS AFGØRELSE

af 7. juli 1998

om pålydende værdi, specifikationer, gengivelse, ombytning og inddragelse af eurosedler (ECB/1998/6), som ændret ved Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 26. august 1999 (ECB/1999/2)

STYRELSESRADET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »traktaten«), særlig artikel 106, stk. 1 samt artikel 16 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (i det følgende benævnt »statuten«),

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen ⁽¹⁾, særlig artikel 10 og 16, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bestemmelserne i traktatens artikel 106, stk. 1, statuttens artikel 16 samt artikel 10 i Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen kræver fastsættelse af nærmere enkeltheder vedrørende eurosedlernes pålydende værdi og specifikationer; sådanne enkeltheder kan angives i en afgørelse fra Den Europæiske Centralbanks Styrelsesråd, som offentliggøres til almindelig oplysning i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*;
- (2) ifølge Rådets forordning (EF) nr. 975/98 af 3. maj 1998 om pålydende værdi og tekniske specifikationer for euromønter, som er bestemt til at sættes i omløb ⁽²⁾, er euromønternes pålydende værdi fra 1 cent til 2 EUR; ved fastsættelsen af eurosedlernes pålydende værdi bør euromønternes pålydende værdi tages i betragtning
- (3) denne afgørelse tager hensyn til det forberedende arbejde, der er udført af Det Europæiske Monetære Institut (i det følgende benævnt »EMI«), og, særlig hvad angår pengesedlernes design, til resultatet af den europæiske designkonkurrence mellem pengeseddeldesignere; dette forberedende arbejde har omfattet høringer af europæiske sammenslutninger af flere kategorier af seddelbrugere for at tage hensyn til deres specifikke visuelle og tekniske krav og for at gøre det nemmere for brugerne at genkende og acceptere de nye pengesedlers værdier og specifikationer; Den Europæiske Centralbank (i det følgende benævnt »ECB«) er indehaver af ophavsrettighederne til eurosedlernes design, som tidligere tilhørte EMI;
- (4) det er nødvendigt at opstille visse fælles retningslinjer for tilladelse til erhvervsmæssig gengivelse af pengesedlernes design; ECB kan rette henvendelse til de nationale centralbanker (i det følgende benævnt »NCB'erne«) i de deltagende medlemsstater med henblik på ad hoc-tilladelse til at gengive pengesedlernes design; generelt tillades den i denne afgørelse omhandlede gengivelse af pengesedlernes design bl.a. til undervisningsformål;
- (5) der er behov for at indføre en fælles ordning for de deltagende medlemsstaters NCB'ers ombytning af ødelagte eller beskadigede eurosedler; behovet for at indføre en fælles ordning gælder også for endelig inddragelse af pengesedlerne, når de skal udskiftes

med nye sedler; offentliggørelse af meddelelser i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* kan suppleres med andre publikationer, som kan medvirke til, at offentligheden får behørigt kendskab hertil —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Pålydende værdi og specifikationer

1. Den første serie eurosedler omfatter syv sedler med pålydende værdi fra 5 EUR til 500 EUR, som illustrerer »Europas tidsaldre og stilarter«, med følgende grundlæggende specifikationer.

Pålydende værdi (EUR)	Størrelse	Dominerende farve	Design
5	120 × 62 mm	Grå	Klassisk
10	127 × 67 mm	Rød	Romansk
20	133 × 72 mm	Blå	Gotisk
50	140 × 77 mm	Orange	Renæssance
100	147 × 82 mm	Grøn	Barok og rokoko
200	153 × 82 mm	Gul-brun	Jern- og glasarkitektur
500	160 × 82 mm	Lilla	Moderne arkitektur fra det 20. århundrede

2. De syv eurosedler i den nye serie har portaler og vinduer på forsiden og broer på bagsiden. Alle syv sedler gengiver de typiske stilarter i europæisk kunst, der er nævnt ovenfor. Desuden bærer sedlerne Den Europæiske Unions symbol, valutaens navn med latinske og græske bogstaver, Den Europæiske Centralbanks initialer i de forskellige officielle sprogversioner, ©-symbolet, der angiver ophavsretsbeskyttelse, samt formanden for ECB's underskrift.

Artikel 2

Gengivelse

1. Ophavsretten til de i denne afgørelses artikel 1 beskrevne pengesedler tilhører ECB.

⁽¹⁾ EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1 ff.

⁽²⁾ EFT L 139 af 11.5.1998, s. 6 ff.

2. Hel eller delvis gengivelse af en af de i artikel 1 i denne afgørelse beskrevne pengesedler er tilladt uden anvendelse af særlige procedurer i følgende tilfælde:

- a) i forbindelse med fotografier, tegninger, malerier, film og generelt enhver form for billeder, som ikke sætter fokus på selve pengesedlerne eller gengivelse heraf, og som ikke giver et nærbillede af pengesedlernes design
- b) i forbindelse med gengivelser, der er mere end 125 pct. eller mindre end 75 pct. af både længde og bredde af den pågældende pengeseddel, som beskrevet i artikel 1 i denne afgørelse, uanset hvilket materiale der anvendes til gengivelsen.

3. Enhver anden hel eller delvis gengivelse af en pengeseddel kræver tilladelse fra i) den nationale centralbank i den deltagende medlemsstat, hvor den anmodende part er etableret, efter delegation af beføjelser fra ECB og i overensstemmelse med ECB's politik, eller fra ii) ECB, når den anmodende part er etableret uden for de deltagende medlemsstater.

4. En generel tilladelse til gengivelse i henhold til ovennævnte regler kan annulleres, hvis den krænker de umistelige ideelle rettigheder, som tilhører ophavsmanden til pengesedlernes design.

Artikel 3

Ombytning af ødelagte eller beskadigede pengesedler

1. De deltagende medlemsstaters nationale centralbanker ombytter på anmodning ødelagte eller beskadigede eurosedler, som er lovligt betalingsmidler, i følgende tilfælde:

- a) mod fremvisning af over halvdelen af sedlen
- b) mod fremvisning af halvdelen eller mindre end halvdelen af sedlen, hvis den anmodende part kan bevise, at den manglende del er tilintetgjort.

2. Ved ombytning af ødelagte eller beskadigede sedler kræves:

- a) identifikation af den anmodende part ved tvivl om dennes ejendomsret til pengesedlerne og sedlernes ægthed
- b) ved rimelig begrundet mistanke om, at der er begået en lovovertrædelse, eller at sedlen forsætligt er ødelagt eller beskadiget, en skriftlig forklaring, der angiver grunden til ødelæggelsen eller beskadigelsen, og hvad der er sket med sedlens manglende dele

c) en skriftlig forklaring vedrørende arten af pletter, plamager og væsker, der er trængt ind i sedlen, ved indgivelse af blæk- eller væskeplettede sedler eller sedler med plamager

d) en skriftlig forklaring vedrørende årsagen til og metode for destruktions, hvis kreditinstitutter indgiver sedler, som er misfarvet ved aktivering af tyverisikring

e) at den anmodende part betaler et eventuelt gebyr fastsat af ECB, hvis de nationale centralbanker udfører ressourcekrævende analyser.

Artikel 4

Inddragelse af pengesedler

Bestemmelserne vedrørende inddragelse af typer eller serier af eurosedler fastlægges i en afgørelse fra Styrelsesrådet, der offentliggøres til almindelig oplysning i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og andre medier. En sådan afgørelse skal som minimum omhandle følgende punkter:

- den type eller serie eurosedler, der skal tages ud af omløb
- ombytningsperiodens varighed
- en angivelse af, hvornår den pågældende type eller serie eurosedler mister sin status som lovligt betalingsmiddel
- behandlingen af eurosedler, der indgives efter inddragelsesperiodens udløb, og/eller sedlerne har mistet deres status som lovligt betalingsmiddel.

Artikel 5

Endelig bestemmelse

Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 7. juli 1998.

Willem F. DUISENBERG

Formand for ECB

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS RETNINGSLINJE

af 26. august 1998

om visse bestemmelser vedrørende eurosedler, som ændret den 26. august 1999

(ECB/1999/3)

(1999/656/EF)

STYRELSESRADET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK
HAR —

VEDTAGET FØLGENDE RETNINGSLINJE:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »traktaten«), særlig artikel 106, stk. 1,

Artikel 1

under henvisning til artikel 12.1, 14.3 og 16 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Central (i det følgende benævnt »statuten«),

under henvisning til ECB-afgørelse ECB/1998/6 af 7. juli 1998 om pålydende værdi, specifikationer, gengivelse, ombytning og inddragelse af eurosedler ⁽¹⁾, som ændret ved ECB-afgørelse af 26. august 1999 (ECB/1999/2) ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Centralbank (»ECB«) har fra Det Europæiske Monetære Institut (»EMI«) fået overdraget ophavsretten til eurosedlernes design; denne ophavsret skal forvaltes og håndhæves i bl.a. alle deltagende medlemsstater i overensstemmelse med de enkelte nationale retssystemer, og denne situation gør det berettiget at overdrage denne funktion til de nationale centralbanker (»NCB'erne«);
- (2) for at øge beskyttelsen af eurosedler mod falskmøntneri vil det være hensigtsmæssigt at oprette et center for analyse af falske sedler (CAC), hvor de deltagende medlemsstaters NCB'ers og ECB's ressourcer kan samles; dette kræver fastsættelse af visse regler i Det Europæiske System af Centralbanker (»ESCB«);
- (3) for at øge offentlighedens kendskab til beslutninger truffet af ECB om inddragelse af typer eller serier af pengesedler vil det ud over ECB's offentliggørelse af en sådan beslutning i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* være hensigtsmæssigt at offentliggøre meddelelser herom i de nationale medier og at overdrage denne opgave til NCB'erne;
- (4) i overensstemmelse med artikel 12.1 og 14.3 i statuten udgør ECB-retningslinjer en integrerende del af fællesskabsretten —

⁽¹⁾ EFT L 8 af 14.1.1999, s. 36.

⁽²⁾ Se side 29 i denne EFT.

Håndhævelse af ophavsret

1. NCB'erne træffer alle nødvendige og mulige foranstaltninger i henhold til det nationale retssystem for at sikre, at ECB's ophavsret til pengesedlernes design ikke krænkes.

2. Hvis en NCB får kendskab til en uretmæssig gengivelse af eurosedler, som har fundet sted på det pågældende lands område, skrider den straks ind for at sikre, at gengivelsen ophører, og at derved fremstillede eksemplarer inddrages, og den underretter omgående ECB.

3. ECB's Direktion kan udstede instrukser om, hvorvidt situationen kræver, at der anlægges civil eller strafferetlig sag mod den person, der er ansvarlig for gengivelsen. ECB kan lade NCB'erne stå for gennemførelsen af sagen: Den giver NCB'erne instrukser herom og meddeler dem den nødvendige fuldmagt. Alle sagsomkostninger afholdes af ECB.

4. NCB'erne orienterer ECB om enhver konkret tilladelse til gengivelse af eurosedlernes design i medfør af ECB-afgørelse ECB/1998/6.

Artikel 2

Ombytning af ødelagte eller beskadigede pengesedler

1. NCB'erne gennemfører på behørig vis ECB-afgørelse ECB/1998/6.

2. I forbindelse med gennemførelsen af ECB-afgørelse ECB/1998/6 tilintetgør NCB'erne, under hensyntagen til eventuelle retlige begrænsninger, ødelagte pengesedler eller dele heraf efter en periode på seks måneder, medmindre der er retlige grunde til at beholde dem eller give dem tilbage til den anmodende part.

3. NCB'erne udpeger et enkelt organ til at vedtage beslutninger om ombytning af ødelagte eller beskadigede pengesedler i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b), i ECB-afgørelse ECB/1998/6 og underretter ECB herom.

*Artikel 3***Center for Analyse af Falske Sedler og Database for Falske Sedler og Mønter**

1. ESCB's Center for Analyse af Falske Sedler (CAC) og Database for Falske Sedler og Mønter (CCD) oprettes og drives i ECB's regi. Formålet med oprettelsen af CAC er at centralisere den tekniske analyse samt data vedrørende forfalskning af euro-sedler udstedt af ECB og NCB'erne. Alle relevante tekniske og statistiske oplysninger vedrørende forfalskning af eurosedler opbevares centralt i CCD.
2. CAC og CCD skal have hjemsted i Frankfurt am Main. Styrelsesrådet udpeger CAC's leder, godkender dets budget og tilrettelægger personale- og ressourcespørgsmål.
3. Under hensyntagen til eventuelle retlige begrænsninger giver NCB'erne originaler af nye typer falske eurosedler, som de er i besiddelse af, videre til CAC med henblik på teknisk undersøgelse og central klassificering. NCB'erne foretager en foreløbig vurdering af, om en bestemt forfalsket pengeseddel tilhører en klassificeret type eller en ny kategori.
4. Alle tekniske data i CCD står til rådighed for ECB og de deltagende medlemsstaters NCB'er. Hvor det er hensigtsmæssigt, samarbejder CAC med de deltagende medlemsstaters politi, med Europol og med Europa-Kommissionen inden for disses respektive ekspertiseområder. De ansatte i CAC kan efter

anmodning møde i retten for at yde teknisk bistand i sager om falskmøntneri. CAC's eventuelle forbindelser med enkelte nationale myndigheder etableres sammen med den relevante NCB.

*Artikel 4***Inddragelse af pengesedler**

Efter Styrelsesrådets beslutning om inddragelse af en type eller serie af eurosedler bekendtgør NCB'erne for egen regning inddragelsen i nationale aviser efter instrukser, som kan gives af Direktionen.

*Artikel 5***Endelige bestemmelser**

Denne retningslinje er rettet til de deltagende medlemsstaters nationale centralbanker og har umiddelbar virkning.

Denne retningslinje offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 26. august 1999.

På ECB's Styrelsesråds vegne

Willem F. DUISENBERG

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til Rådets direktiv 89/647/EØF af 18. december 1989 om solvensnøgletal for kreditinstitutter**

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 386 af 30. december 1989)

Side 16, artikel 2, stk. 2, affattes således:

»2. Ved anvendelsen af artikel 6, stk. 1, litra b), kan de kompetente myndigheder blandt regionale regeringer og lokale myndigheder medtage administrative organer uden vinding for øje, som er underlagt regionale regeringer eller lokale myndigheder, og foretagender uden vinding for øje, som ejes af centralregeringer, regionale regeringer, lokale myndigheder eller myndigheder, som efter de kompetente myndigheders opfattelse risikomæssigt kan sidestilles med regionale regeringer og lokale myndigheder.«

Berigtigelse til Rådets direktiv 92/121/EØF af 21. december 1992 om overvågning af og kontrol med kreditinstitutters store engagementer

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 29 af 5. februar 1993)

Side 3, artikel 1, litra h), første afsnit, affattes således:

»h) »engagement«: de i direktiv 89/647/EØF, artikel 6 samt bilag I og III opregnede aktivposter og poster under strengen, uden anvendelse af de i disse bestemmelser fastsatte vægtninger eller risikograder; de i nævnte bilag III omhandlede risici beregnes efter en af de metoder, der er beskrevet i samme direktivs bilag II, uden anvendelse af vægtning for medkontrahentrisiko; alle elementer, der er 100 % dækket af egenkapitalen, kan udelukkes fra definitionen af engagementer efter godkendelse fra de kompetente myndigheder, hvis egenkapitalen ikke indgår i beregningen af solvensnøgletallet og af de andre beregninger for tilsyn, der er fastsat i fællesskabsretsakterne; engagementerne omfatter ikke:«.
